

Til Midtre Agder DPS
v/avdelingssjef og journalansvarlig Arne Thomassen

20.09.2026

Vedrørende møte 01.10.2026

Jeg viser til deres brev av 18.09.2026 og tidligere korrespondanse om møtet 01.10.2026.

DPS har tidligere begrunnet møtet med behov for avklaring og dialog. Etter deres siste svar er premissene imidlertid blitt klare: vurderingene av 04.09.2026 opprettholdes, den nærmere vurderingen jeg har bedt om vil ikke bli gitt, og tidligere behandler skal ikke delta.

I brevet skriver DPS:

«Statsforvalteren har bedt oss om å gjennomgå lydopptak for å sikre at fremstillingen ikke er mangelfull, uriktig eller misvisende.»

Denne beskrivelsen gjengir bare deler av oppdraget i Statsforvalterens vedtak av 29.07.2026.

Statsforvalteren viste uttrykkelig til at gjennomgang av lydopptakene skulle brukes til å kontrollere om opplysningene som var nedtegnet var **riktige og fullstendige**, om fremstillingen var **misvisende**, og om **alle relevante og nødvendige opplysninger** var nedtegnet. For flere av journalnotatene stilte Statsforvalteren dessuten konkret spørsmål ved om DPS' fremstilling ga et «godt nok bilde» av den aktuelle behandlingstimen.

DPS velger nå å definere «mangelfullt» som at noe vesentlig mangler med betydning for «videre oppfølgingsbehov eller vurderinger».

Denne avgrensningen er vesentlig snevrere enn vurderingstemaet Statsforvalteren beskrev da saken ble sendt tilbake.

Statsforvalterens opphevelsesvedtak er ikke en anbefaling som DPS står fritt til å omformulere etter hvilket detaljnivå institusjonen selv finner hensiktsmessig. Den opphevede delen av avgjørelsen ble sendt tilbake nettopp fordi nødvendige undersøkelser ikke var gjennomført. Det følger av forvaltningsloven § 33 at underinstansen skal foreta de undersøkelser klagen gir grunn til.

DPS står naturligvis fritt til å foreta de faglige og rettslige vurderingene saken krever. DPS står derimot ikke fritt til først å snevre inn vurderingstemaet Statsforvalteren har sendt tilbake til ny behandling, og deretter bruke denne egenvalgte avgrensningen som begrunnelse for at ytterligere vurdering ikke gis.

Jeg har heller aldri krevd at journalen skal være et ordrett referat. Dette ble uttrykkelig presisert i brevet av 16.09.2026.

Når DPS nå svarer at «journalnotatet ikke kan være et referat fra samtalen», besvares derfor et krav jeg ikke har fremsatt. At journalen ikke skal være et ordrett referat er både riktig og utenfor poenget.

Spørsmålet er om den journalføringen DPS faktisk har valgt, kontrollert mot lydopptakene og sett sammen med de allerede innførte tilleggene, gir en tilstrekkelig, riktig og ikke-misvisende fremstilling av de relevante hendelsene.

DPS skriver videre at:

«Journalnotatet skal gjenspeile den vurderingen behandleren gjorde der og da, ikke om vurderingen i ettertid fremstår faglig riktig. Det betyr at dersom behandler misforstår eller feiltolker, så er ikke dette nødvendigvis noe som bør rettes i notatet.»

Det er riktig at en senere faglig uenighet ikke automatisk innebærer at en tidligere journalopplysning skal rettes. Det er imidlertid noe annet enn å behandle kliniske beskrivelser og vurderinger som om de i praksis er skjermet fra reglene om retting og sletting.

Sivilombudet uttalte i SOM-2022-1217 uttrykkelig at reglene om retting omfatter ufullstendige opplysninger, og at et skjevt utvalg av opplysninger etter forholdene kan gjøre journalen misvisende. Ombudet presiserte også at helsepersonelloven §§ 42 og 43 ikke er generelt avgrenset mot «kliniske skildringer eller vurderinger».

Det avgjørende er derfor ikke bare om journalen gjengir at behandleren faktisk oppfattet situasjonen på en bestemt måte. Spørsmålet er også om journalføringen som helhet oppfyller vilkårene i §§ 42 og 43 når den kontrolleres mot det faktiske hendelsesforløpet og den dokumentasjonen som nå foreligger.

Videre skriver DPS:

«Vi gir deg derfor ikke en samlet vurdering slik du etterspør.»

Jeg kan vanskelig se at dette «derfor» utgjør noen tilstrekkelig begrunnelse.

At DPS selv har valgt hvilket detaljnivå institusjonen ønsker å legge seg på, fritar ikke DPS fra å behandle de kravene som faktisk er fremsatt eller fra å begrunne de kravene som avslås.

Etter helsepersonelloven §§ 42 og 43 skal krav om henholdsvis retting og sletting som avslås, og begrunnelsen for avslagene, nedtegnes i journalen. Det er ikke tilstrekkelig bare å meddele at tidligere vurderinger «opprettholdes».

Statsforvalteren viste også i sitt vedtak til forvaltningslovens krav til begrunnelse og til at parten skal kunne forstå hvilke faktiske forhold som er lagt til grunn og hvilke vurderinger som er gjort.

Sivilombudet behandlet nettopp dette i SOM-2022-1217. Ombudet aksepterte at flere krav etter omstendighetene kan gis en felles begrunnelse, men bare dersom begrunnelsen faktisk er dekkende for kravene. Ombudet fremhevet også at det bør fremgå at nye anførsler av betydning er vurdert.

Det er nettopp en slik etterprøvbar vurdering jeg har bedt om.

Jeg har ikke krevd en linje-for-linje-gjengivelse av lydopptakene eller en ny avhandling om samtlige behandlingstimer. I brevet av 16.09.2026 avgrenset jeg konkret hvilke spørsmål som fortsatt gjenstod, anerkjente de endringene som allerede var gjort og opplyste uttrykkelig hvilke punkter jeg ikke lenger opprettholdt.

Det jeg ba om var en forklaring på **hva den undersøkelsen Statsforvalteren påla DPS å foreta faktisk hadde avklart på de gjenstående punktene**, og hvorfor resultatet ikke ga grunnlag for ytterligere retting eller presisering.

DPS svarer i stedet at institusjonen har valgt sitt eget detaljnivå, at den etterspurte vurderingen ikke vil bli gitt, og at konklusjonene av 04.09.2026 samtidig opprettholdes.

Jeg står dermed fortsatt uten svar på flere av spørsmålene den nye behandlingen skulle avklare.

Det er vanskelig å overse at situasjonen dermed i hovedtrekk ligner den som forelå før Statsforvalterens vedtak av 29.07.2026: DPS avslutter sin gjennomgang og opprettholder egne vurderinger, mens konkrete innsigelser fortsatt ikke er tilstrekkelig undersøkt eller begrunnet.

Det var nettopp manglende nødvendige undersøkelser som førte til at Statsforvalteren opphevet deler av DPS' tidligere avgjørelse og sendte saken tilbake.

At DPS etter dette selv etablerer en snevrere forståelse av hva som skal undersøkes, og deretter avslår å redegjøre nærmere for vurderingen av de konkrete innsigelsene, bringer ikke saken nærmere den avklaringen Statsforvalterens vedtak skulle sikre.

Situasjonen fremstår derfor som fastlåst.

DPS har før møtet meddelt at vurderingene av 04.09.2026 opprettholdes, vil ikke gi den nærmere vurderingen som er etterspurt og har besluttet at tidligere behandler ikke skal delta, selv om flere av de gjenstående spørsmålene gjelder hennes egne formuleringer, vurderinger og handlinger.

Under disse forutsetningene er det vanskelig å se hva møtet 01.10.2026 faktisk skal avklare.

Når DPS før møtet uttrykkelig har meddelt at vurderingene av 04.09.2026 opprettholdes, samtidig som de konkrete innsigelsene jeg ba om nærmere vurdering og begrunnelse av i brevet 16.09.2026 ikke er besvart nærmere, og DPS uttrykkelig avslår å gi den samlede vurderingen jeg etterspurte, fremstår møtet i realiteten som en orientering om et allerede fastlagt standpunkt – ikke som den reelle dialogen og avklaringen DPS tidligere har brukt som begrunnelse for at møtet skulle avholdes. Det blir ikke reell dialog bare fordi partene befinner seg i samme rom.

Dette samsvarer dessverre også med mine erfaringer fra tidligere møter med DPS, hvor det har vært begrenset rom for reell avklaring når partene har hatt ulike oppfatninger.

Jeg kommer derfor ikke til møtet 01.10.2026, og anser den videre dialogen med DPS i denne omgangen som uttømt.

Dette innebærer ikke at jeg aksepterer DPS' forståelse av Statsforvalterens vedtak, DPS' egen avgrensning av vurderingstemaet, begrunnelsen som er gitt eller at de gjenstående kravene er tilstrekkelig undersøkt.

Det innebærer bare at jeg ikke ser noen hensikt i enda et møte når DPS på forhånd har meddelt at vurderingene opprettholdes og samtidig uttrykkelig avslår å gi den samlede vurderingen jeg har bedt om før møtet.

Jeg legger til grunn at vurderingene av 04.09.2026 utgjør DPS' endelige standpunkt etter den nye behandlingen.

Jeg ber samtidig om at samtlige krav som ikke er tatt til følge, og begrunnelsen for avslagene, nedtegnes i journalen i samsvar med helsepersonelloven §§ 42 og 43.

Når DPS har meddelt at vurderingene opprettholdes og samtidig avslått å gi den nærmere vurderingen jeg har etterspurt, anser jeg det ikke som formålstjenlig med ytterligere møter eller nye runder med DPS.

Jeg anser med dette DPS' nye behandling som avsluttet fra min side. Jeg vil be Statsforvalteren ferdigbehandle saken på det foreliggende skriftlige grunnlaget.

Mitt syn på DPS' oppfølging av vedtaket av 29.07.2026, herunder DPS' avgrensning av vurderingstemaet og de spørsmålene som fortsatt ikke er tilstrekkelig undersøkt eller begrunnet, vil bli oversendt Statsforvalteren i egen korrespondanse.

Det er ytterligere skremmende at du etter dette bruker egne fortolkninger av vurderingstemaet som begrunnelse for å avvise den nærmere redegjørelsen jeg ber om. Slik jeg leser svaret, motgår dette Statsforvalterens føringer om å undersøke om journalen gir en riktig, fullstendig og ikke-misvisende fremstilling. Det holder ikke å vise til at opptakene er gjennomgått når spørsmålene om hva gjennomgangen avklarte, fortsatt står ubesvart.

Som journalansvarlig må du kunne redegjøre for grunnlaget for opplysninger du vil føre inn, og for hvorfor konkrete rettingskrav avslås. Det ansvaret blir ikke mindre fordi du velger en snevrere problemstilling enn den statsforvalteren har bedt deg ta stilling til.

Med hilsen

Kristin Ørteland Solberg

Kopi:

Statsforvalteren i Agder – sak [REDACTED]

Bent Øystein Bostad

Advokat [REDACTED]